

Interview met erelid Chiel Koops

Chiel Koops, lid sinds 1990, is afgelopen november door de ALV benoemd tot erelid. Elke boei heeft een 'karakter' en Chiel wil ik omschrijven als 'long flash' – een almaar schitterend licht.

Hoe ben je eigenlijk bij het Y terecht gekomen?

Vanaf 1986 lag de *Faja Lobbi* bij De Rietpol in Spaarndam en bij de William Pontbrug in Zaandam. Durgerdam kenden wij als passant, het lag gunstiger en we voelden ons er thuis. In 1990 zijn we lid geworden en een jaar later kregen we een 'zwerfplek'.

Was de *Faja Lobbi* jullie eerste schip?

Zeker niet... Toen ik tien was hadden mijn ouders een caravan op Loosdrecht. Daar voer ik al in een 8-voets jolletje, later een FJ, een schouw, een Biesboschaak en een 10-meter stalen spitsgat vóór de *Faja Lobbi*.

Hoe zagen Durgerdam en Het Y er eigenlijk uit in 1990?

Thieu van Houtert was toen havencommissaris, die is mij voorgegaan als erelid. Ton Verheul (ook al erelid – BW) en Ron Davio werkten met een ploeg mensen aan de buitensteiger. Dit was de eerste uitbreiding. Het hielp veel dat Ron en Ton bij Genius werkten, daar kregen we veel materiaal hulp van.

Bij de tweede uitbreiding heeft Genius palen geleverd die we hebben laten slaan gelijk met de nieuwe houten palen voor de *Lichtstraal* en de buitensteiger. Stalen balken erlangs, dek erop en de verlengde buitensteiger was een feit. Ton heeft toen de benaming 'verticale opslag van palen' bedacht – dat waren vrijgekomen houten palen uit Marken – daarop hebben we een aantal jaren later de sterk vergrote jollensteiger gebouwd op de dam.

Het was wel formeler dan nu. Het bestuur was indertijd wel altijd in blauwe blazer - met

speldjes – op bijeenkomsten, hoewel dat met Ton Verheul en Henk Keuch in het bestuur al snel veranderde.

Wat bouwden jullie toen?

Nou, we deden eigenlijk *alles* zelf. We hadden zelfs een dekschuit met een heimastje met een heiblok erop. Dat ik een eigen bedrijf had en kon lassen kwam natuurlijk goed van pas bij het staalwerk. Aan de buitensteiger waren nog geen boxen, de schepen lagen langszij. Vlak na de tweede uitbreiding begon men pas met luchtfoto's voor vergunningen en zo- dat liep dus gesmeerd. In die tijd hebben we ook de 'regensteiger' gebouwd, zo noemen alleen de bouwers hem. Dat is de steiger langs het

lriet van de CD-steiger naar de E-steiger en de mastenkraan. Die hebben we in een winter gebouwd, dat het water elke dag met bakken uit de lucht kwam, vandaar.

Hebben jullie een favoriet vaargebied?

De kustvaart vind ik het aantrekkelijkst, naar Denemarken, de Engelse oost- en zuidkust, de Kanaaleilanden en de Bretonse kust tot Douarnenez. Zeezeilen leerden we van een vriend, met wie we regelmatig meevoeren. Jacqueline en ik varen eigenlijk altijd samen, dat is fijn. We zijn geen grote helden, maar willen wel steeds graag een stukje verder, maar rustig aan, langzaam opvoeren. De *Faja Lobbi* vaart zo'n 6 tot 7 knopen, best redelijk. Wel 50 graden aan de wind maximaal, het is geen scherp jacht natuurlijk. Gelukkig wordt geen van ons beiden zeeziek. Ik wil eigenlijk wel alles zelf kunnen op de boot; de motor onderhouden, een BMC zescilinder, storingen verhelpen, zelf verbeteringen bouwen. Dan kan je ook andere mensen helpen als die een keer pech hebben, dat is ook leuk in een vereniging en onderweg.

En hoe kijken jullie tegen Het Y van nu aan?

Er is meer drukte in de haven, vooral door passanten en door het jeugdzeilen. We missen wel de gezamenlijke activiteiten met andere Y-havens. Maar de basis is hetzelfde gebleven: varen, dingen samendoen, enzovoort. Wij merken nu dat veel mensen van 'onze generatie' langzaam weggaan. Zoals toen wij binnen kwamen zien we nu de jongeren komen.

Waar heb je speciale herinneringen aan, wat Het Y betreft?

De lange reizen met een groep! Wij gingen vroeger wel met een hele vloot naar Antwerpen voor een lustrum, naar Engeland en met Hemelvaart naar de waddeneilanden. De '8 uren van Het Y' waren leuk: een keer heb ik gewonnen van de *Aaltje Vis*, Ook de reizen per haven en de openings- en sluitingstochten dichterbij mis ik erg. We zouden best eens naar de Markerwadden gaan. En ik vond het pionieren met zijn allen erg leuk.

Hoe zijn jullie eigenlijk ooit startschip geworden en hoe zit dat met het sinaasappelkanon?

25 jaar geleden namen we van Cor Rugaart eerst de taak van boeienschip over en later werden we startschip. En bij de Pieerrace, voor ronde- en platbodems, had iemand van een pvc-pijp een aardappelkanon gemaakt, deodorant werkte goed. En op een van de jeugddagen van Het Y heb ik dat op dezelfde manier gedaan met sinaasappels., werkt feilloos, dwars

De *Faja Lobbi* als startschip bij de eerste Pampusregatta in 2015. Foto's: Hans Knapper

door de haven: die sinaasappel stuitert over het water totdat ie wat tegenkomt, die hebben dan meteen jus d'orange aan boord. Die jeugddagen waren trouwens ook altijd een mooi gebeuren, je kon abseilen van de mastenkraan, varen in een jolletje en op vloten en dan waren wij het piratenschip. Allemaal verkleed als piraat en waterballonnen waren onze kogels.

Heb je nog adviezen voor Het Y, anno 2021?

Ten eerste: zo doorgaan, maar wij zien graag de gezamenlijke tochten terugkomen. Ook naar onbekendere plekken, Vollenhove, Genemuiden, die richting. Kan ook in de vorm van een puzzeltocht met opdrachten. En natuurlijk de *Lady's cup*: vroeger werd er elk jaar een wedstrijd gezeild alleen voor vrouwen. Die waren zelfs zo populair, dat er nog een filmpje is van Jan Mögelin, die zich verkleed had als vrouw om als verstekeling aan boord te kunnen zijn. Ha ha...

Interview: Bob van der Winden
Windroos, Marken

p.s. op 17 april wil een aantal schepen naar de Markerwadden, volg de Nieuwsbrief.